

Felaktigheter i protokollet från IRF:s årsmöte den 23 mars 2013

I en normal förening är det brukligt att vid återgivandet av vad någon sagt eller föreslagit under ett möte ordföranden eller sekreteraren för mötet tar kontakt med vederbörande innan man skriver protokoll från mötet för att försäkra sig om att man återger texten korrekt. Här är det precis tvärtom. Man skriver ett protokoll fyllt med falska påståenden och sprider det vidare utan att uppgifterna ändras, trots att vederbörande ifrågasatt sanningshalten i texten.

I en tidigare kommentar den 24 maj 2013 som jag sände till IRF:s kansli och till medlemsföreningarna utan att få något svar uppgav jag Sven Hakon Stark som författare till protokollet. Jag får ett brev från Stark om att det är hans dotter Katarina Stark, mötets ordförande, som författat den text som jag ifrågasatt. Skillnaden är inte så stor. Både far och dotter har varit i ständig kontakt med varandra och fantiserat ihop mycket av det som skrivs och sagts om mig från flera av IRF:s nu ledande personer.

Ett signifikativt och stort fel i protokollet är att det är mera ett kommenterat protokoll än ett beslutsprotokoll med den stora nackdelen att en del av vad Sven Hakon Stark sade under mötet återges som om det vore mötets mening, utan att någon diskussion för eller emot förekommit, eller utan att mötesordföranden frågat om mötets godkännande. Vad andra sade vid mötet återges ej. Så går det till numera i Immigranternas Riksförbund.

Förutom att jag inte fått något svar om varför Katarina Stark vill behålla en osann text så har situationen blivit mer graverande då protokollet publicerats på nätet och kan läsas av vem som helst. Det är därför som jag känner mig tvungen att offentliggöra mina synpunkter.

Mina kommentarer om paragrafernas texter:

§2 Upprop av ombud

Här skulle uppgiften om Tyskspråkiga klubben stått och inte i paragraf 3, såsom det nu gör. Eventuellt skulle upprop av ombud anges efter paragrafen 3 om de nya föreningarnas rösträtt.

Angående Tyskspråkiga klubben:

Uppgiften i protokollet om vad Miguel Benito sade vid mötet är falsk. Miguel Benito nämnde inte med ett ord att medlemmarna i Tyskspråkiga klubben skulle vara svenskfödda. Det är alltså ett påhitt efter mötet från Sven Hakon Stark eller hans dotter Katarina Stark och ska inte finnas med i protokollet över huvudtaget. Tyskspråkiga klubben har varit medlem i IRF sedan 1986, alltså i mer än 26 år, under den tid jag varit ordförande för IRF. Hur kunde Katarina Stark föreställa sig att jag nu efter så lång tid skulle ifrågasätta föreningen?

Vad Miguel Benito ifrågasatte vid mötet var att Tyskspråkiga klubben skulle ha två delegater, det var vad det hela handlade om. Föreningen hade tidigare år angivit 17 betalande medlemmar och nu 24 medlemmar. Svaret under mötet var att föreningen hade betalat till IRF för fler medlemmar än 24 (över 200). Ingenting sades om uppgiften om medlemsantalet hade kontrollerats av någon inom IRF:s kansli. Jag sade att det var svårt att ens kontrollera om det fanns 24 betalande medlemmar då det inte fanns något konto för föreningen, utan det var Sven Hakon Stark personliga konto man använde. Stark ansåg att detta var på grund av att det kostade att öppna ett konto (detta är inte sant,

man kan öppna ett gratis konto i alla banker).

Jag ställde inte någon följdfråga då jag ansåg att det var utsiktslöst. Däremot nämnde Sven Hakon Stark att en sak är de antal medlemmar som kan rapporteras till Ungdomsstyrelsen och en annan de medlemmar man anser sig ha i föreningen. Det blev ingen diskussion eller tal om listor eller strukna medlemmar o.d. som nämns i protokollet. Det är ett eget resonemang som Katarina Stark fått in i protokollet alldeles i onödan. Ingenting sades om detta under mötet. IRF riskerar förlora Ungdomsstyrelsens stöd om texten i protokollet blir kvar och Ungdomsstyrelsen bestämmer sig för att granska Tyskspråkiga klubben.

Katarina Starks resonemang om förordningen, förutom att det inte nämndes heller vid mötet, då frågan inte hade ställts, är dessutom felaktigt. Stark hänvisar till förordningen 2000:216. Denna lag upphörde att gälla redan 2008 och ersattes av förordningen 2008:63. Stark lever i en annan tid med sina egna påhittade kommentarer i protokollet. Frågan är varför tre andra personer justerade protokollet felaktigt.

§3. De nya föreningarnas rösträtt

Diskussionen i början av mötet gällde de föreningar som godkändes av styrelsen som medlemmar den 10 februari 2013, således inte de föreningar som godkändes i september 2012, som fick rösta redan från början. Representanterna för de föreningar som godkändes i september 2012, Pakistan Pakhtonkhoa Förening i Västergötland och Punjab Kulturförening i Stockholm, fick vara röstberättigade från början av mötet, liksom The Gambian association som varit medlem i IRF för några år sedan och nu återkommit till IRF.

Denna felskrivning om året 2012 i årsmötets protokoll har stor betydelse, eftersom man vid godkännandet av verksamhetsberättelsen senare under mötet kom överens om att bara de föreningar som var godkända av styrelsen som medlemmar under 2012 skulle upptas på medlemslistan för 2012.

Omröstningen i början av mötet gällde de föreningar som blivit godkända av IRF:s styrelse den 10 februari 2013 och som föreningens revisor ansåg att detta styrelsebeslut inte hade fattats i rätt ordning:

Biblioteksvännerna i Biskopsgården, Afarernas hjälporganisation, South Asian Women Society, Linköpings kvinnoförening och Balkansk-svenska förening. Ingen av dessa kan räknas som medlemmar 2012, utan först 2013.

Revisorns anmärkningar var att beslutet den 10 februari 2013 hade fattats på ett felaktigt sätt. Styrelsemötet den 10 februari (liksom för övrigt det i september 2012) hade ägt rum per telefon utan några handlingar om föreningarna förutom namnet. På mindre än 25 minuter beslöts om godkännandet av handlingarna inför årsmötet såsom verksamhetsberättelse, ekonomi, budget och alla inkomna motioner. På dagordningen också godkännandet av de nya föreningarna som medlemmar. Två av styrelsemedlemmarna hade begärt, liksom de också gjorde i september 2012 utan att få gehör, att få ansökningshandlingarna från föreningarna. De ansåg inte att de kunde godkänna någonting de inte visste någonting om. Övriga i styrelsen anklagade dem för att de inte ville att IRF skulle få nya medlemmar. Denna falska anklagelse har gått som en löpeld till de andra föreningarna, som inte har haft ork eller mod att ta reda på vad som var sant. En av styrelsemedlemmarna kände sig så förolämpad av ordföranden Jafar Mughal och sekreteraren Katarina Stark att hon beslöt sig för att lämna styrelsen med omedelbar verkan. Föreningen gjorde detsamma efter årsmötet.

Revisorn gjorde i mars 2013 innan årsmötet en genomgång av de handlingar som föreningarna hade lämnat in och såg brister i samtliga av ansökningarna. Ordföranden Jafar Mughal hade vid styrelsemötet per telefon den 10 februari intygat att alla handlingar som krävdes hade lämnats in, vilket alltså inte var sant.

"Föreningar medlemmar i andra riksförbund"

Texten i protokollet "Föreslog ombudet Benito, att andra riksförbund inte skulle beviljas medlemskap" är också osann. Benitos fråga var om styrelsen visste att Balkansk-svenska föreningen i Helsingborg var medlem i ett annat riksförbund och om man var medveten om att dessa föreningar riskerar att inte få räknas med i medlemsunderlaget för stöd till IRF från Ungdomsstyrelsen. Det var något helt annat än vad som står i protokollet. Således är texten i protokollet falsk och missvisande.

IRF har under sin snart 40-åriga historia haft många medlemsföreningar som varit eller senare blivit medlemmar i andra riksförbund, och jag som ordförande har försvarat detta inför myndigheterna. I samband med att lagen skrevs har jag aktivt arbetat för att man inte skulle ha någon paragraf i lagen som begränsade föreningarnas rätt att ansluta sig till de riksförbund de ville och att Ungdomsstyrelsen inte skulle kunna besluta om att utesluta en förening från medlemsunderlaget. Det var en av de punkterna vi inte lyckades få strykt ur lagen. Således har jag inte varit negativ till dubbla medlemskap någonsin. Min fråga var om de nya i IRF var medvetna om vad lagen säger.

Förvånande är att den nya ledningen skriver i ansökningsblanketten för medlemskap från nya föreningar följande text:

"Det intygas att föreningen inte är medlem i något annat Riksförbund i Sverige".

Jag har påtalat detta men texten är kvar på IRF:s hemsida. De blanketter som finns på IRF:s hemsida gjordes alla av mig innan jag lämnade över hemsidan till den nya ordföranden i april 2012. De har ändrats något under 2013, i första hand till det sämre, genom att lägga till onödiga skrivfel som inte fanns tidigare. I blanketten för medlemskapsansökan har man lagt till den text jag återger ovan och som aldrig funnits i min originalblankett. En berättigad fråga är varför texten finns och varför i så fall två nya föreningar (som redan är medlemmar i annat riksförbund) intygat falskt i sin ansökan, alternativt låtit bli att använda blanketten.

§6 Godkännande av dagordningen.

Det står ingenting om vilken ändring i dagordningen som jag hade föreslagit. I protokollet skulle stått "föreslogs", "avslogs", innan man skriver "godkändes den utsända dagordningen". Som protokollet är skrivet vet man inte vad reservationerna avsåg. Det är obegripligt för en utomstående.

Den ändring i dagordningen som jag föreslog var att man skulle följa den dagordning som finns angiven i stadgarna. Motioner och förslag skulle komma före budgetbeslut och val av styrelse. Så är det i de flesta demokratiska organisationer, eftersom antagandet av vissa motioner förutsätter att den preliminära budgeten ändras i enlighet med motionens intentioner. Tre av motionerna var av ekonomisk karaktär. Likaså i valet av ny styrelse förutsätts att de valda ställer upp på de motioner som beslutats. Nu valdes styrelsen innan man visste vad som skulle hända med motionerna och vilken inriktning IRF skulle ta.

Organisatorerna föredrog att vara först säkra på att styrelsen var vald än att någon av kandidaterna

plötsligt skulle börja tänka fritt om han/hon ville medverka i den nya styrelsen. Nära hälften av de valda var för övrigt inte närvarande vid årsmötet. Visserligen är mötet suveränt att fatta egna beslut, men om någon hänvisar till att tillämpa ordningen enligt stadgarna så är stadgarna som har prioritet. Det ska även poängteras att i de nya stadgar som man beslöt om senare under mötet behåller man "motioner och förslag" i samma ordning som i de gamla, före budget och val av styrelse.

§ 7. Verksamhetsberättelse

Det var inte enbart redaktionella fel som togs upp vid mötet, såsom det står i protokollet. Miguel Benito tog upp flera stycken som hade karaktären av principiella ändringar och som mötet skulle ta ställning till. De togs dock inte till separat beslut, som det borde skett i en demokratisk organisation. Mötets ordförande Katarina Stark hade bråttom till nästa punkt och ställde inte någon propositionsordning såsom det ska göras vid varje förslag. Den enda diskussionen var den om medlemsföreningar 2012, då man i den utsända verksamhetsberättelsen hade angivit först 20 och sedan 21 medlemsföreningar. Årsmötet kom överens om att det i verksamhetsberättelsen bara skulle upptas de som varit medlemmar eller blivit godkända under 2012, således 17 föreningar.

Detta beslut skulle stått under paragrafen om verksamhetsberättelsen, men ignorerades, eftersom avsikten var att inte ändra sig när de väl kommit hem. Dessa fyra föreningar nedan ska räknas som medlemmar från och med 2013:

Biblioteksvännerna i Biskopsgården, Afarernas hjälporganisation, South Asian Women Society och Linköpings kvinnoförening

Dessa nya föreningar ger formellt lite mer pengar från Ungdomsstyrelsen (en spottstyver mot den trygghet det innebär att göra sakerna rätt och risken det innebär att inte få något stöd alls).

En lista på andra uppgifter som inte var av enbart redaktionella skäl lämnades av mig under årsmötet.

§12. Förbundets ekonomi.

Punkten handlade inte i strikt mening om förbundets ekonomi utan det var ett tillfälle för Jafar Mughal och Katarina Stark att misskreditera Immigrant-institutet och Miguel Benito. Varken Miguel Benito eller Immigrant-institutet hade informerats i förväg om vad Jafar Mughals och Katarina Stark skulle ta upp. Deras synpunkter fick stå delvis oemotsagda, även om Miguel Benito fick tillfälle, med många avbrott från en del av deltagarna, att bemöta några av punkterna, dels för att de kom som en överraskning från klar himmel, dels för att det inte gick att bemöta det man inte kunde kontrollera på stående fot.

Det blev en beklagansvärd stund i IRF:s historia att se att de två som skulle väljas till ordförande och sekreterare, Jafar Mughal och Katarina Stark, hysade sådan aversion mot Miguel Benito och uttryckte det inför en publik där de flesta närvarande inte visste vem Miguel Benito var eller hade varit.

Ett årsmöte är inte heller ett forum för att kritisera någon medlem. Mötet ska bara behandla det som står i dagordningen, utan att angripa någon personligen. Jag kände att jag fann mig i en östtysk rättegång från den forna sovjettiden. Jag kandiderade för övrigt inte till någon post och var inte ett hot till någon.

§14. Fastställande av medlemsavgifter.

Ingenting nämndes under mötet om Ungdomsstyrelsens förordning i samband med beslutet om medlemsavgifter. Det är alltså ett tillägg av Katarina Stark, som inte hör hit. Man ska inte komplettera ett beslutsprotokoll med kommentarer som någon kommer på efter mötet.

§15 Val av styrelse

Ingenting sades vid mötet om valberedningens arbete, förutom att en av ledamöterna inte tillstyrkte förslaget. Det resonemang som Sven Hakon Stark, valberedningens sammankallande (icke vald i ett tidigare årsmöte utan av sig själv) utvecklade, genom att ifrågasätta agerandet från en av ledamöterna, hör inte till ett protokoll. Sådan kritik av en medlems agerande eller brist på agerande i syfte att svartmåla henne hör inte till en demokratisk organisation. Hon fick för övrigt inte möjlighet att bemöta anklagelsen.

Sanningen är att det inte sändes någon enkät till föreningarna, såsom det påstås. Uppgiften om detta är därmed fel i protokollet. I ett sent meddelande från kansliet fick föreningarna tid fram till den 12 mars att föreslå kandidater. Valberedningen eller Sven Hakon Stark hade dock lämnat sitt förslag till kansliet redan den 7 mars, en vecka innan. Det ursprungliga förslaget var redan skrivet i slutet av januari och var dessutom inte ett förslag från valberedningen utan från någon annan. Det förslag på ny styrelse som årsmötet fick sändes i slutet av januari av Sven Hakon Stark till de övriga i valberedningen, vars enda uppgift var att godkänna det. Någon "beredning" ägde inte rum. Deras enda uppgift var att godkänna det färdiga förslaget, som hade tillsänts dem. Graverande var att nära hälften av de föreslagna till den nya styrelsen var medlemmar i föreningar som ännu inte var godkända som medlemmar vid den tidpunkten. Det var också signifikativt att bara ordföranden (Jafar Mughal) och sekreteraren (Sven Hakon Starks dotter Katarina) i den gamla styrelsen skulle bli kvar i den nya. Resten av styrelsen hade varit kritisk till deras brist på ledarskap och det är ordföranden och sekreteraren som borde byts ut i stället.

Också den revisor som skött sitt arbete och varit kritisk till bl.a. formen för besluten om godkännandet av nya föreningar valdes bort. Nu finns inte heller någon självständig revisor. Frågan är "vem agerade valberedning"? Egentligen var detta som den fjärde medlemmen i valberedningen ville veta. Hon ville att valberedningen skulle "bereda" kandidaternas namn och gemensamt komma fram till en lista. De tre andra i valberedningen "godkände" en färdig lista utan att ens veta vilka personerna var.

Sven Hakon Stark föreslog vid årsmötet byte i valberedningens förslag till styrelsesuppleant av en som var frånvarande, han representerade en av de kritiska föreningarna. Vid sluträkningen av dem som valdes till olika poster framgår att 5 av de valda var frånvarande (6 var närvarande - lite över hälften).

Det ska nämnas att inga i den nya styrelsen presenterades under årsmötet. Man läste bara en lista och valde in blindo.

§18 Firmatecknare.

Det beslöts att "riksförbundets firma skall tecknas av ordföranden och kassören i förening", inte var för sig, som det nu står i protokollet. Det kan tyckas att det beslut som står i protokollet är enklare, men det är inte sanningsenligt.

§ 19. Stadgeändring.

Angående resonemanget om Immigrant-institutet nämndes enbart att riksförbundets tillgångar i fall av upplösning inte skulle gå till Immigrant-institutet utan till Läkare utan gränser. Någon diskussion blev det inte om övriga paragrafer.

Det är inte troligt att delegaterna förstod vilka ändringar som man hade infört i de nya stadgarna, som såg likadana ut som de gamla. Att godkänna hela stadgarna, utan att de hade diskuterats förut i något annat forum, är ytterst förkastlig metod.

§ 20. Invandrarpolitiskt program.

Det står varken i de gamla eller de nya stadgarna att man ska ha ett invandrarpolitiskt program, utan det är ett resonemang som Katarina Stark lagt in efter mötet alldeles i onödan och som dessutom är falskt.

Det som Sven Hakon Stark nämnde vid mötet i detta sammanhang, att man borde ändra programmet varje år, är en uppgift som inte behöver skrivas i ett beslutsprotokoll, eftersom ingenting beslöts om det. Dessutom har han fel i sak: ett program måste vara något som gäller en längre tid framöver och inte bara för ett år, en verksamhetsplan är en lämpligare form för det som ska gälla i ett år.

Miguel Benitos invändningar om det framförda programmet nämns inte i protokollet. Han förklarade att bytet av ordet "modersmål" mot "hemspråk" var ett tillbakagång till 1970-talet. Benito nämnde också att IRF var en av de drivande krafterna för att byta ut "hemspråk", och nu utan diskussion tar IRF många steg tillbaka, på grund av en enda person, Sven Hakon Stark eller hans dotter Katarina Stark, som inte lever i nuet.

Miguel Benito föreslog att texten om Statens invandrarverk i det hittills gällande programmet skulle tas bort, eftersom myndigheten inte finns längre i samma form, och att programmet i övrigt skulle behållas tills man hade en ingående diskussion om ett nytt program. Miguel Benito yrkade att föreningarna skulle ingående diskutera programmet vid flera gemensamma möten innan ett nytt program kunde antas. Inget beslut togs.

§22. Arkivmaterialet.

Beskrivningen från Katarina Stark ifrågasattes av Miguel Benito som varande osann. Miguel Benito var firmatecknare för IRF under den aktuella tiden. Immigrant-institutet hade haft hand om arkivet i över 30 år. För övrigt ingenting skulle döljas för någon behörig, såsom Katarina påstod.

§24 Stöd till medlemsorganisationer

Protokollet ändrar "administrationsbidrag" till "verksamhetsbidrag" utan anledning, eftersom en sådan ändring av termen föreslogs inte vid mötet.

Miguel Benito yrkade avslag på Rahmat Alis motion om flera ersättningsnivåer för administrationsbidrag med hänvisning till att man inte hade föreningar med över 300 medlemmar, att man redan hade beslutat tidigare år om en högre ersättningsnivå på 3.000 kr för sådana fall, och att frågan om flera nivåer var inaktuell och överarbetad.

Mötet beslöt enligt Miguel Benitos förslag. Det framgår inte av protokollet.

Det borde stått i protokollet:

"Beslöts behålla under 2013 samma administrationsbidrag som 2012 om 2.000 kr för föreningar under 300 medlemmar och 3.000 kr för föreningar över 300 medlemmar."

§25 FN-konventionen

Här för Sven Hakon Stark ett resonemang som inte alls togs upp vid mötet. Deltagarna ansåg bara att de inte ville engagera sig i denna fråga. Fråga om olämplighet är absurd, då IRF tidigare år haft flera möten i detta ämne, av vilka Miguel Benito nämnde några under årsmötet.

För övrigt, några avslutande allmänna kommentarer:

Tyskspråkiga klubben borde haft endast ett ombud till dess att det verkligen kunde bevisas att klubben hade över 200 medlemmar. Klubbens medlemsavgifter till IRF och till Immigrant-institutet betalas från ett privat personligt konto, vilket hindrar insyn om vilka ens är "betalande medlemmar", inte ens den uppgiften kan vara säker. Likväl har föreningen lyckats ha över 6 personer under flera år fram till 2009 i viktiga positioner i IRF.

Valberedningens förslag borde inte kallats så då förslaget var inlämnat till valberedningen i befintlig skick av någon, innan föreningarna fått ens tid att komma med egna eller nya namn. Det bådär inte gott för framtiden att den så kallad valberedning (eller den person som stod bakom den färdiga listan) valde bort alla de föreningar som ansågs kritiska till Jafar Mughals och Katarina Starks bristande ledning och förmåga. Nu kan Mughal och Stark agera (eller "inte agera") helt fritt. Den enda gemensamma aktivitet som IRF hade under 2012 bedrevs ju av dem som nu valts bort ur styrelsen.

Balkansk-svenska föreningen från Helsingborg, som är redan medlem i ett av de serbiska riksförbunden, borde inte ha godkänts utan närmare granskning. Föreningen skulle ha granskats mer ingående om avsikten med medlemskapet. Jag ser som enda anledning till deras medlemskap att Sven Hakon Stark och hans vänner kände ett behov av flera röster och eventuellt lite mer i kassan i fall Ungdomsstyrelsen inte såg att föreningen redan var medlem någon annan stans.

Jafar Mughals och Katarina Starks angrepp på Immigrant-institutet och på Miguel Benito, som tillsammans med den korta tiden som Benito fick att bemöta några av punkterna, tog upp mer än 45 minuter (av de knappa 3 timmarna) av årsmötet, borde inte förekommit. Det är en skam för IRF att deras ordförande och sekreterare går helt omotiverat till angrepp mot en medlemsförening och mot riksförbundets tidigare ordförande. Eftersom denna skam inte kunde protokollföras fick paragrafen endast ett par rader i protokollet, vars text var innehållslös.

Mötet borde inte valt Katarina Stark till ordförande och Sven Hakon Stark till justerare. Far och dotter i kombination är inte bra, särskilt när man påstår? ha så många aktiva föreningar. Katarina Stark som ordförande var en katastrof. En ordförande ska ge ordet. I hennes fall var det hon som kom med många av förslagen och som talade mest vid mötet, det ser man delvis i protokollet. Vid flera tillfällen behövde hon assistans av sin far och det blev alldeles uppenbart att hon inte behärskade propositionsordningen.

De flesta av deltagarna visade inget intresse för frågorna. Ständigt krävde de att få gå vidare till nästa punkt i dagordningen för att avsluta mötet så snart som möjligt. Varje gång jag ville yttra mig protesterade flera med att man skulle gå vidare. Även mötets ordförande ställde sig på deras sida och stoppade mig och andra flera gånger. Flera av mina förslag togs inte till beslut, överhuvudtaget.

Min fråga till dem är varför kom de till mötet om de ville därifrån redan från början?

Att påstå som Jafar Mughal gör, i paragraf 2, att det stora intresset för mötet varit unikt i IRF:s historia är en överdrift. Det är sant att de senaste åren har representationen varit vag, även Mughal uteblev från årsmötet 2011 och hans egen förening nominerade inte honom eller någon annan vid årsmötet 2012 som dessutom ägde rum i Stockholm för att underlätta deras deltagande, men det har funnits många verksamhetsår då IRF:s årsmöten varit välbesökta, med fler delegater än denna gång.

Det är också svårt att förstå varför man registrerar "frånvarande" delegater, och man skriver att de kallas vid nytt möte, vilket nytt möte? Blir det ett nytt medlemsmöte väljer föreningarna sina delegater en gång till. Det intressanta med frånvarolistan är annars att en sådan stor förening som Tyskspråkiga klubben uppger sig att vara med över 200 påstådda medlemmar bara kunde utse personer, far och döttrar, från samma familj som delegater. Var finns de övriga medlemmarna?

Årsmötet startade kl 14, inte kl 13, som det står i protokollet, och avslutades strax efter kl 17, inte kl 18. Två timmars skillnad. Det ska även nämnas att kritiken (eller den östtyska skenrättegången som jag upplevde) mot Miguel Benito från Jafar Mughal och Katarina Stark tog 40 minuter i anspråk av de totalt 180 minuterna som årsmötet varade.

Sist, men inte minst: några tror att man inte ska kritisera, utan att man ska ställa upp på vad ordföranden tror vara bäst för IRF. En demokratisk organisation måste tåla kritik, både internt och externt. I annat fall blir det som det nu blev. Ett par föreningar har lämnat IRF eftersom deras representanter ansåg sig vara förolämpade av ledarna i IRF och såg inte att de kunde på demokratisk väg få en förändring till stånd. Att det tillkommit nya medlemsföreningar är inte i sig någon större prestation. Man har ärvt från den gamla styrelse som jag ledde inte mindre än 880.000 kronor att disponera fritt efter behag, och utan någon förpliktande budget, såsom jag hade begärt vid årsmötet genom min motion om begränsat och motiverat stöd till föreningarna, en motion som röstades ner utan något annat konkret förslag i stället.

Miguel Benito
f.d. ordförande IRF